

اثربخشی توانمندسازی خانواده مبتنی بر درمان راه حل محور کوتاه مدت بر پریشانی روانشناختی نوجوانان دارای والدین مبتلا به سوء مصرف مواد

نسرین رهبری غازانی

دانشجوی دکترای روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی توانمندسازی خانواده با درمان راه حل محور کوتاه مدت بر پریشانی روانشناختی در نوجوانان دارای والدین مبتلا به سوء مصرف مواد بود. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و گروه کنترل و پیگیری بود و جامعه آماری آن را نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد شهر تبریز که در پاییز ۱۴۰۰ جهت ترک اعتیاد به مراکز ترک اعتیاد دارویی شهر تبریز مراجعه کرده بودند تشکیل داده بود که از بین آنها ۳۰ نفر به روش هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه گمارده شدند. داده‌های پژوهش با استفاده از مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-21) لایبوند و لایبوند (۱۹۹۵) گردآوری و به روش تحلیل واریانس با اندازه-گیری مکرر تجزیه و تحلیل شدند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که توانمندسازی خانواده بر افسردگی، اضطراب و استرس نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد اثربخش بوده ($P < 0/01$) و این اثربخشی در پیگیری سه ماهه پایدار است ($P < 0/01$). با توجه به نتایج پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که توانمندسازی خانواده با درمان راه حل محور کوتاه مدت جزو درمان‌های اثربخش بر آسیب‌های روانی و پریشانی‌های روانشناختی نوجوانان است.

واژه‌های کلیدی: پریشانی روانی، توانمندسازی خانواده، درمان راه حل محور کوتاه مدت، سوء مصرف مواد